

20

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 16 listopada 1965 r.

w sprawie przyznania niektórym kategoriom osób i dla niektórych rodzajów działalności gospodarczej zwolnień lub ulg w opłatach pobieranych przy wydawaniu zezwoleń jednostkom gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie art. 10 i 13 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 224, z 1960 r. Nr 52, poz. 303 i z 1963 r. Nr 22, poz. 113) oraz § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 września 1962 r. w sprawie zezwoleń na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1962 r. Nr 62, poz. 297 i z 1964 r. Nr 38, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rolników prowadzących gospodarstwa rolne bez zatrudniania pracowników najemnych zwalnia się w całości od opłat za wydanie zezwoleń na wykonywanie dodatkowo działalności gospodarczej w zakresie produkcji materiałów budowlanych, określonych pod lp. 13 tabeli opłat, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

24 września 1962 r. w sprawie zezwoleń na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1962 r. Nr 62, poz. 297 i z 1964 r. Nr 38, poz. 244), zwanej dalej „tabelą”.

2. Zwolnienie określone w ust. 1 przysługuje, jeżeli zostaną zachowane następujące warunki:

- 1) podstawowe surowce użyte do produkcji będą wyłącznie pochodzenia miejscowego;
- 2) produkcja materiałów budowlanych wykonywana będzie osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny;
- 3) obrót osiągany ze sprzedaży materiałów budowlanych nie będzie przekraczał w roku podatkowym:
 - a) przy produkcji cegły lub wapna — 60.000 zł,
 - b) przy produkcji innych materiałów budowlanych niż wymienione pod lit. a) — 30.000 zł,

c) przy produkcji cegły, wapna i innych materiałów — łącznie 60.000 zł, w tym ze sprzedaży innych materiałów budowlanych wyniesie nie więcej niż 30.000 zł.

§ 2. 1. Zwalnia się w całości od opłat określonych w tabeli pod lp. 13 zespoły produkcji materiałów budowlanych, zorganizowane na zasadach ustalonych w uchwale nr 1022 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie wykorzystania miejscowych materiałów i surowców budowlanych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 4, poz. 29) oraz w przepisach wydanych na podstawie tej uchwały, zarejestrowane we właściwym do spraw przemysłu organie prezydium rady narodowej stopnia powiatowego, jeżeli obroty osiągnięte ze sprzedaży materiałów budowlanych osobom nie będącym członkami zespołu nie przekroczą w roku podatkowym:

- 1) przy produkcji cegły lub wapna — 150.000 zł;
- 2) przy produkcji innych materiałów budowlanych niż wymienione w pkt 1 — 80.000 zł;
- 3) przy produkcji cegły, wapna i innych materiałów — łącznie 150.000 zł, w tym ze sprzedaży innych materiałów budowlanych wyniosą nie więcej niż 80.000 zł.

2. Zwolnienia przewidziane w ust. 1 stosuje się, jeżeli zostaną zachowane następujące warunki:

- 1) przy produkcji nie będą zatrudniani pracownicy najemni, z wyjątkiem jednego pracownika fachowego w zakresie technologii produkcji materiałów budowlanych oraz palacza-ustawiacza; w produkcji mogą jednak brać udział członkowie najbliższej rodziny członka zespołu, pozostający z nim we wspólnym gospodarstwie domowym;
- 2) członkami zespołu będą tylko mieszkańcy gromady, na której terenie zespół ma siedzibę, lub gromady sąsiadującej; wyjątek od tej zasady może dotyczyć tylko zespołów wyjeżdżających z gromady na tereny surowcowe, wskazane przez prezydium rad narodowych;
- 3) w skład zespołu wejdą co najmniej trzy osoby nie będące członkami rodziny, prowadzącymi wspólne gospodarstwo domowe.

§ 3. 1. Zwolnienia przewidziane w §§ 1 i 2 nie dotyczą osób (zespołów) podejmujących produkcję wyrobów betonowych.

2. Zwolnienia przewidziane w §§ 1 i 2 stosuje się do roku 1970 włącznie.

3. W razie stwierdzenia, że osoba (§ 1) lub zespół (§ 2) nie przestrzega warunków wymaganych do uzyskania zwolnień, ustalonych w zarządzeniu, lub przestała odpowiadać tym warunkom, właściwy do spraw przemysłu organ prezydium rady narodowej stopnia powiatowego wymierzy opłatę w granicach określonych w tabeli.

§ 4. Przy wydawaniu zezwoleń rzemieślnikom budowlanym: murarzom, cieślom, instalatorom elektrycznym oraz instalatorom sanitarnym i ogrzewania, podejmującym na terenie miejscowości liczących do 5 tysięcy mieszkańców działalność w zakresie robót określonych w § 14 pkt 42 powoła-

nego w § 1 ust. 1 rozporządzenia, ustala się opłaty w granicach od 500 zł do 2.500 zł.

§ 5. Przy wydawaniu zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w ramach przemysłu domowego bądź ludowego pobiera się opłaty w wysokości 30% stawek przewidzianych w tabeli opłat dla odpowiedniego rodzaju rzemiosła albo przemysłu.

§ 6. Właściwy do spraw przemysłu organ prezydium rady narodowej stopnia powiatowego może obniżyć opłatę do wysokości określonej w § 5 przy wydawaniu zezwoleń na działalność usługową:

- 1) wykonywaną jako zajęcie uboczne przez pracowników najemnych lub
- 2) szczególnie pożyteczną, rzadko spotykaną, mało rentowną, połączoną z wygodą bądź odpowiadającą zwyczajom ludności.

§ 7. Przy wydawaniu zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw przemysłu młynarskiego osobom dzierżawiącym te przedsiębiorstwa, jeżeli pozostały okres dzierżawy jest krótszy niż 10 lat, opłatę przewidzianą w tabeli pod lp. 36 obniża się o $\frac{1}{10}$ za każdy rok brakujący do lat 10.

§ 8. Przy wydawaniu zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw przemysłu gospodniego (lp. 53 tabeli), obejmujących nie więcej niż 6 pokoiów w miejscowościach letniskowych, uzdrowiskowych bądź położonych przy szlakach turystycznych, pobiera się opłaty w granicach od 800 zł do 4.000 zł.

§ 9. Jeżeli osobom, których dotyczą przepisy §§ 4—8, przysługują ulgi przewidziane w § 17 ust. 1 rozporządzenia wymienionego w § 1 ust. 1, ulgi te stosuje się do opłat wymierzonych według zasad określonych w §§ 4—8 niniejszego zarządzenia, z tym że wymierzona opłata nie może wynosić mniej niż 30% dolnej granicy określonej zgodnie z przepisami §§ 4—8.

§ 10. Zwalnia się w całości od opłat określonych w tabeli pod lp. 60 osoby (zespoły) uzyskujące zezwolenia na półmechaniczny przerób słomy lnianej lub konopnej na włókno.

§ 11. Tracą moc zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości:

- 1) z dnia 26 stycznia 1959 r. w sprawie przyznania niektórym kategoriom osób i dla niektórych rodzajów działalności gospodarczej zwolnień lub ulg w opłatach pobieranych przy wydawaniu zezwoleń (Monitor Polski Nr 17, poz. 79);
- 2) z dnia 28 marca 1961 r. w sprawie przyznania niektórym kategoriom osób i dla niektórych rodzajów działalności gospodarczej ulg w opłatach pobieranych przy wydawaniu zezwoleń (Monitor Polski Nr 31, poz. 151).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz